

عنوان مقاله:

کاربرد رویکرد بدهی اکولوژیک در محیط زیست منطقه ای

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی اکولوژی سیمای سرزمین (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

حسن دارابی - استادیار گروه طراحی محیط زیست - دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بدهی اکولوژیک مفهومی نسبتاً جوان است که در سطح ملی و بین المللی استفاده می شود. این مفهوم در پی آن است تا به بررسی مساله ناپایداری در سایه نابرابری و عدم تعادل فضایی حاصل از نظام های جهانی پرداخته و چالش های محیطی این فرآیند را مورد عنایت قرار دهد. تاکید آن بر بهره برداری نامتوازن از منابع و منافع و زیانهای اکولوژیک ناشی از آن در پیوستار تاریخی است. محاسبه بدهی اکولوژیک ابزار قانونمند و توانمندی را در اختیار برنامه ریزان محیط زیست قرار می دهد که می تواند در عرصه های متفاوت موثر واقع شود. هدف این مقاله ارایه چارچوب بدهی اکولوژیک و بررسی قابلیت بکارگیری آن در سطح منطقه ای برای مدیریت بهتر سرزمین و کاهش چالشهای محیط است. براین اساسی تلاش شده است ضمن ارایه مفهوم و چارچوب بدهی اکولوژیک، قابلیت بکارگیری آن در عرصه سرزمین مورد بحث قرار گیرد. محیط زیست بستر حیات بشر است اما بارگذاری بیش از ظرفیت آن منجر به آلودگی، تحلیل تخریب آن شده است. این در حالی است که بهره برداران تنها بخشی از هزینه ها را پرداخت می کنند. عدم پرداخت واقعی هزینه ها منجر به ایجاد بدهی اکولوژیک شده و فضاهای حیات را تا سرحد نابودی و ورشکستگی می کشاند. بهره گیری از مفهوم بدهی اکولوژیک گامی کوچک ولی موثر برای مدیریت و آمایش سرزمین محسوب می گردد که در صورت بکارگیری می تواند به عنوان ابزاری قدرتمند در دست طرفداران محیط قرار گیرد تا با آن بتوان مدیریت نتیجه گرا را کنترل کرد و فرآیند تاریخی تخریب محیط زیست را اگر نتوان متوقف کرد آنرا تا حد ممکن کند سازد.

کلمات کلیدی:

بدهی اکولوژیک، چارچوب بدهی اکولوژیک، کاربرد بدهی اکولوژیک، بدهی اکولوژیک منطقه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/547687>

